

ת"פ 53694/02/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53694-02-19 מדינת ישראל נ' חושייה

לפני כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

ע"י יחידת תביעות י-ם

נגד

הנאשם

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד אלי כץ

גזר דין

(1) לאחר שהחל שלב שמיעת העדויות בהליך ובטרם הושלם, הורשע הנאשם ביום 4.11.2021 על-יסוד הודאתו בביצוע המיוחס לו בכתב האישום המתוקן שהוגש אותו יום. האישום המתוקן כולל שני אישומים. הראשון עניינו ביצוע תקיפה הגורמת חבלה ממש לבן-זוג עבירה לפי סעיף 382(ג) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק") וגם ביצוע אימים, עבירה לפי סעיף 192 בחוק האמור. האישום השני אף הוא עניינו ביצוע תקיפה הגורמת חבלה ממש לבן-זוג עבירה לפי סעיף 382(ג) בחוק העונשין.

(2) לפי האישום הראשון, ביום 15.2.2018 סמוך לשעת חצות, הגיע הנאשם אל ביתו וביקש מן המתלוננת שתגיש לו אוכל. לאחר מספר דקות היא הגישה לו אוכל אולם הוא סירב לקבלו. המתלוננת ישבה לידו ובמהלך דין ודברים ביניהם, הוא ירק לעברה ופגע בה וכן איים שישפוך עליה חומצה. המתלוננת החלה לצעוק ולזעוק לעזרה. בתגובה לכך, חסם הנאשם את פיה בידו האחת ובידו השנייה תפס בגרונה, חנק אותה, דחף אותה על המיטה ואמר לה "אני לא רוצה אותך, תמותי". בהמשך הוא סטר בפניה ובראשה. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת אדמומיות בצוואר, המטומות בלחי שמאל, שפשוף דמי מאחורי אוזן שמאל וחבלה בזרוע שמאל. בהמשך, יצא הנאשם מהבית והמתלוננת ניצלה את

עמוד 1

ההזדמנות ליצור קשר עם הוריה, אז ביקשה מהם שיבואו לביתה לאסוף אותה. אביה הגיע אל הבית והבחין בה כשהיא שוכבת על הספה וסימני אלימות רבים על גופה. האב הזעיק את מד"א והמתלוננת פונתה לבית החולים.

(3) לפי האישום השני, כשנה לפני האירוע מושא האישום הראשון, בביתם, היכה הנאשם את המתלוננת בגבה באמצעות מפצל חשמל. בהמשך, הוא היכה אותה בפניה, בשפתייה ובלחיה. כתוצאה מכך, נגרמו לה סימנים אדומים בשפתייה וכן המטומות בלחי ימין.

(4) טיעונים לעונש נשמעו בדיונים מיום 11.9.2022 ומיום 19.10.2022. השלמת טיעון הייתה גם בדיון מיום 25.1.2023. ביני לביני, הוגשו תסקיר של שירות המבחן וכן חוות דעת של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

התסקיר וחוות הדעת

(5) לפי התסקיר מיום 13.7.2022 (בתמצית לשמירה על צנעת הפרט), הנאשם בן 28, נשוי למתלוננת מלפני 8 שנים ואב ל-3 ילדים קטנים. הוא גדל במשפחה נורמטיבית ברוכת ילדים. הנאשם בעל 10 שנות לימוד. עד האירועים, הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי. נכון להיום הוא המפרנס היחיד לביתו וסובל ממצב רפואי. לנאשם אין עבר פלילי.

(6) אשר לעבירות מושא האישום, הנאשם נטל אחריות והביע חרטה. לצד זאת, הוא גם התייחס לכך שהמתלוננת התייחסה אליו באותם מקרים בחוסר כבוד ואף באלימות, ולכן איבד שליטה בעצמו. במסגרת הליכים אלה, הוא שהה במעצר ותנאים מגבילים משך מספר חודשים והדבר היווה עבורו חוויה קשה ומטלטלת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל אינטליגנציה תקינה אך עם קושי בוויסות דחפיו כך שנראה כי יתקשה להתמודד עם מצבים מרגיזים ואף עלול להשתמש באלימות. הנאשם אינו מעוניין להשתלב בהליך טיפולי מאחר ואינו סבור כי הוא זקוק לכך. האמור לצד הכחשתו ביחס לנתון נוסף המוזכר בתסקיר (פסקה ראשונה בעמ' 4), אלה מהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו בעתיד. מנגד, על-יסוד אורח חיים תקינים, העדר עבר פלילי, התפקוד התעסוקתי, הדאגה והאחריות למשפחתו, הפקת הלקחים והשפעת ההליך והמעצר עליו, רואה התסקיר באלה כגורמי סיכוי להמשך ניהול אורח חיים תקין.

(7) שירות המבחן נפגש גם עם המתלוננת. התסקיר התרשם כי בתחילת תקופת הנישואים, מערכת היחסים בין בני-הזוג חוותה עליות ומורדות. לאחר נקיטת ההליכים נגד הנאשם ושחרורו ממעצר, המתלוננת שבה לגור עמו מיוזמתה ולאחר שמשפחתו חתמה לפניה על התחייבות. כיום הוא מתנהג בצורה רגועה וסבלנית וכי לעובדת מעצרו הייתה השפעה על התנהגותו בחידוד גבולות המותר והאסור. המתלוננת הביעה חשש שמא ענישה מאחורי סורג ובריא או עבודות שירות תפגע בפרנסת המשפחה.

(8) בסוף התסקיר, שירות המבחן בא בהמלצה שיקומית אשר נמנעת מהשתתף מאסר בפועל או בעבודות שירות מחשש לפגיעה בתעסוקת הנאשם, על הנובע מכך מבחינת פגיעה בפרנסת המשפחה, וכי ככל שיוטל עונש כזה, מבוקש

שזה יהיה קצר ככל הניתן. התסקיר ממליץ על השתתפות שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף רחב לצד ענישה צופת פני עתיד.

(9) לפי חוות הדעת של הממונה מיום 19.1.2023 הנאשם נמצא מתאים לעבודות שירות אך במגבלות.

תמצית טענות הצדדים

(10) המאשימה טוענת, בין השאר ובעיקר, כי במעשים שבהם הורשע הנאשם, הוא פגע בערך המוגן של הגנה על החברה ככלל והגנה על שלומו של הפרט. מדובר במעשה אלימות בתוך המשפחה כאשר הציפיה היא כי במסגרת כזו יישמרו יחסי אהבה וכבוד. אמנם הנאשם נטול עבר פלילי, אך הוא התנגד להליך טיפולי לנטיית האימפולסיביות שלו. המאשימה גורסת שיש לקבוע מתחם ענישה אחד לשני האישומים שינוע בין 8 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל. היא עותרת לגזור על הנאשם עונש בתחתית המתחם כאשר חודשי המאסר יכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

(11) הנאשם - באמצעות בא-כוחו עו"ד א' כץ - טוען בין השאר ובעיקר, כי כטענת המאשימה, יש לקבוע מתחם ענישה אחד לשני האירועים מושא האישום. בין שני האירועים קיים הפרש של כשנה, דבר המצביע שלא מדובר בדפוס התנהגות של הנאשם אלא בשתי התלקחויות רגעיות שלא תחזרנה. מאז האירוע האחרון חלפו מספר שנים כאשר הנאשם והמתלוננת חיים יחד ונולד להם בן נוסף. בזכות התלונה, הוא למד לשלוט בכעסו בצורה טובה יותר. הנאשם נעצר למשך התקופה מיום 16.2.2019 עד יום 1.4.2019 (חודש וחצי). לאחר מכן, מיום 2.4.2019 ועד יום 13.8.2019 (כ-4.5 חודשים) הוא שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני. בכך - כך לטענת ההגנה - ריצה הנאשם את עונשו. עוד לפי ההגנה, התסקיר חיובי, והנאשם הוא אדם עובד ואין לו עבר פלילי. על כן, השתתפות עונש מוחשי ולו בעבודות שירות מעבר "לעונש" שכבר ריצה, יטיל הגבלות קשות, עליו ועל בני משפחתו. לפיכך, ההגנה עותרת להסתפק בשל"צ וענישה נלווית.

(12) הן הנאשם הן אשתו דיברו לפניי. לפי הנאשם (טען לפניי ביום 19.10.2022 וביום 25.1.2023), בתחילת חיי הנישואים של בני-הזוג היו קשיים ואף "פתרו" את בעיות ביניהם באלימות משני הצדדים. המצב כיום השתפר. הוא עובד כ-16 שעות והיחסים בינו לבין אשתו מוגדרים "10". הנאשם התחייב שלא יחזור המצב על מה שהיה. בכל אופן, לדבריו, ענישה בדמות של עבודות שירות תפגע בו ובמשפחתו. לאחר הדיון מיום 25.1.2023 אף הוגש לוח שעות העבודה שלו. המתלוננת תיארה אף היא כי ביחס לעבר היחסים היו עכורים, ואולם כיום חיהם טובים יותר ובני-הזוג מכבדים אחד את השני, ואין יותר אלימות והעלבות. המתלוננת אינה עובדת.

דיון והכרעה

(13) לפי סעיף 40ב בחוק העונשין: "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו". לצורך מילוי מלאכת גזירת הדין, נקבע בסעיף

40ג בחוק כלהלן:

"(א) בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט.

(ב) בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה"

(ההדגשה אינה במקור)

14) מאחר ושני הצדדים עתרו לקביעת מתחם אחד לשני האישומים, זאת חרף פער הזמנים של כשנה בין האירועים, אכבד בנסיבות העניין את עתירת הצדדים בנדון.

15) הערכים המוגנים: אין להכביר במילים ביחס לכך שהפעלת אלימות בכלל, וכלפי בן-משפחה בפרט, היא מעשה אסור, פסול ומכוער, שפוגע בביטחון האישי והבסיסי של הקורבן, בשלוות נפשו ובשלמות גופו. כל זאת לצד העלבון וההשפלה שיכולים גם ללוות מעשה זה ולגרום לפגיעה רגשית ונפשית אצל הקורבן. הדברים יפים שבעתיים ועולים בחומרתם כאשר מדובר כאמור בבן-משפחה, כגון בן-זוג או קטין שבאחריותו. יפים כאן דברי כבוד השופט ע' ארבל בע"פ 11917/04 נורדיצקי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (19.5.2005), לפיהם:

"בתי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאישה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה. העונש מטרתו להוקיע את המעשה וגם להרתיע עבריינים בכוח"

16) נכון, כל מעשה ומעשה נבחן לגופו, ונסיבות מקרהו של פלוני מובחנות מנסיבות מקרהו של אלמוני. ואולם, כמכלול, "יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות" (ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (27.10.2011)). עוד על הצורך בענישה מרתיעה להתמודדות עם נגע האלימות, ראו והשוו: ע"פ 6277/20 היילי נ' מדינת ישראל, פסקה 36 (24.3.2021); ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (16.8.2007). לעניין ענישה מרתיעה כאשר מדובר באלימות בתוך המשפחה, ראו והשוו: רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (14.3.2019).

17) אשר לערכים המוגנים באיסור שבעבירת האיומים, הם שמירה על שלווה נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדון, על שלמות הגוף, הרכוש, וזה נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט (ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373 (1989); רע"פ 8736/15 בר נ' מדינת ישראל (17.1.2018)). בדומה לעבירות האלימות, גם מעשה האיומים עולה בחומרתו עת מדובר ביחסי קרבה כמו איומים בתוך המשפחה.

(18) נסיבות ביצוע העבירה: באירוע הראשון, לאחר דין ודברים בין בני-הזוג, הנאשם ירק על אשתו ופגע בה, איים שישפוך עליה חומצה ובהמשך, לאחר שהחלה לזעוק לעזרה, חסם את פיה ביד אחת וביד השנייה חנק אותה, דחף אותה על המיטה, איחל למותה וסטר בפניה ובראשה. למתלוננת נגרמו אדמומיות בצוואר, המטומות בלחי, שפשוף דמי מאחורי האוזן וחבלה בזרוע. באירוע הנוסף, שהתרחש כשנה לפני האירוע המוזכר, הוא היכה אותה בגבה עם מפצל חשמל, ובהמשך, היכה אותה בפניה, בשפתייה ובלחיה, דבר שהותיר אצלה סימנים אדומים בשפתייה וכן המטומות בלחי ימין.

(19) מעשי הנאשם אסורים ומכוערים. באירוע הראשון, לא רק שתקף אותה תוך השפלתה באמצעות היריקה שפגעה בה, אלא שגם ניסה למנוע ממנה לזעוק לעזרה, תוך חסימת פיה ואחיזתה מגרונה בחניקה. למיותר לציין כי אירוע זה היה עלול להסתיים עם נזקים קשים יותר. באירוע הנוסף, הוא אף השתמש בחפץ שבו היכה אותה בגבה ובהמשך תקף אותה בידיו. הכל תוך הותרת סימנים בגופה. מדובר בבריונות מצדו כלפיה.

(20) הנאשם רמז בטיעונו, כי האלימות הייתה הדדית הוא אף צירף תמונות שלו (מוצג נ/1) מחקירתו במשטרה. אין אינדיקציה לכך בכתב האישום, אך גם המתלוננת טענה לפני כי בשנות נישואיהם הראשונות "היינו יותר צעירים והיינו משתמשים בידים בינינו" (ש' 25, ע' 29). כך או כך, גם אם יש באמור כדי להצביע על מערכת יחסים עכורה באופן הדדי, אך ללא ספק, לא הייתה קיימת כל הצדקה להתנהגות המתוארת לעיל של הנאשם כלפי הקורבן.

(21) מתחם הענישה ההולם: עיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים. קשת הענישה בכגון-דא היא רחבה ותלויה נסיבות של כל מקרה ומקרה. הפסיקה שסייעה לי לקביעת המתחם תובא להלן, תוך שמובהר כי המתחם שייקבע משקף את שלוש העבירות בהן הורשע הנאשם. ראו והשוו בשינויים המחויבים: רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021); רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.2019); רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019); רע"פ 2323/17 פלוני נ' מדינת ישראל (12.6.2017); רע"פ 226/17 מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.2017); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 53105-10-20 מדינת ישראל נ' פלוני (26.5.2021); ע"פ (מחוזי י-ם) 28138-02-16 פלוני נ' מדינת ישראל (7.9.2016); עפ"ג (מחוזי י-ם) 2274-09-15 אבו סביח נ' מדינת ישראל (24.1.2016); ת.פ. (שלום י-ם) 33247-05-20 מדינת ישראל נ' בן שבת (17.2.2022).

(22) לאור חומרת הפגיעה בערכים המוגנים לעיל בנסיבות המקרה שלפניי, ולאחר בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, קובע בזאת כי מתחם הענישה ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

(23) נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה: לקולת העונש יש לשקול את הנתונים הבאים: הנאשם נעדר עבר פלילי, מאז האירועים הוא והמתלוננת שבו לדור יחד. מדובר באירועים משנת 2018 ו-2017 וחלפה תקופה משמעותית מאז. הנאשם בן 29 ושוקד לפרנס את משפחתו המונה 5 נפשות. בנוסף, נלקחה בחשבון העובדה לפיה הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, נטל אחריות והביע חרטה, זאת בטרם נשמעו יתר עדויות התביעה, ובכללן עדות המתלוננת ומשפחתה, על כל הנובע מכך. בהקשר זה, ניתנת הדעת גם לריכוך המשמעויות בכתב האישום המתוקן זאת ביחס למקורי כאשר ארבעה מתוך שישה אישומים נמחקו ממנו.

(24) כמו כן, ניתנת הדעת לכך שבמסגרת ההליכים שהה הנאשם במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני למשך קרוב ל-4.5 חודשים. אמנם תקופה זו אינה בת-ניכוי מכל עונש מאסר בפועל שיושת ככל שיושת, אך מקומה להישקל לקולת העונש (ראו והשוו: ע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.4.2016)).

(25) לחומרת הענישה יש ליתן את הדעת לכך שכעולה מהתסקיר, הנאשם אינו ולא היה מעוניין בהליך טיפולי מאחר והוא סבור שאינו נזקק לכך. התסקיר עמד על הקושי אצל הנאשם בוויסות דחפיו במצבי לחץ ומשבר, באופן זה, שבמצבים הנתפסים בעיניו כמרגיזים, הוא עלול לפעול באופן אימפולסיבי ולנקוט באלימות. התסקיר פירט את גורמי הסיכון להישנות מעשה האלימות.

(26) בשקלול של כל האמור, ברגיל, יש מקום למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. ואולם, בהתחשב בהמלצת התסקיר - הנשענת על התרשמותו מכך שהנאשם כבר הבין את הבעייתיות במעשיו, כנות החרטה שלו, הפגיעה הכלכלית, קיומם של חיים משותפים ותקינים בין בני-הזוג - כל זאת לצד הצורך השיקומי הגלום בעיני בעצם התעסוקה ובהתחשב במידת הפגיעה המשמעותית הצפויה במשפחת הנאשם מעצם ריצוי עונש מאסר בפועל, נכון בנסיבות המקרה שלפניי לשקול חריגה לקולא ממתחם העונש שנקבע. נזכיר, התסקיר בא בהמלצה להימנע ממאסר בפועל לרבות בעבודות שירות ולהסתפק בשל"ץ בלבד. אין בידי לקבל המלצה זו במלואה לנוכח חומרת העבירות שבוצעו, וכן שעה שלא עבר הנאשם הליך טיפולי ועודם קיימים גורמי סיכון שמחייבים ענישה מרתיעה. מנגד, מכלול הנסיבות כמפורט לעיל, מצדיקות בעיניי הקלה ומיתון כאמור.

סיכום

(27) על כן, משית על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 90 ימי מאסר שמתוכם ינוכו ימי מעצרו מאחורי סורג ובריח (מיום 16.2.2019 ועד יום 1.4.2019 - הכל לפי נתוני שב"ס). יתרת הימים תבוצע בעבודות שירות לפי חוות הדעת של הממונה מיום 19.1.2023. תחילת ריצוי העונש 30.3.2023.

מוזהר הנאשם, כי אם לא יקיים את הוראות הממונה כלשון וכמשמען או יפר את תנאי עבודות השירות, הוא ירצה את יתרת מאסרו מאחורי סורג ובריח.

(ב) חמישה חודשי מאסר, שירוצו ככל שהוא יעבור עבירת אלימות או איומים, תוך שלוש שנים מהיום.

(ג) הנאשם ירכוש מתנה לאשתו, כאשר סכומה לא יפחת מסך 1,000 ₪, וזאת יעשה תוך 30 יום מהיום. בא-כוח הנאשם יגיש לבית המשפט עד יום 1.4.2023, הודעת עדכון בדבר ביצוע האמור.

(ד) משית על הנאשם קנס בגובה 1,000 ₪ אשר ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ועוקבים, כאשר התשלום הראשון יבוצע עד יום 1.5.2023 והשני עד יום 1.6.2023. לא ישולם הקנס, יישא הנאשם 5 ימי מאסר בפועל תמורתו.

(28) ככל שלא יקבל הנחיה אחרת, הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה, ביום 30.3.2023 בשעה 08:00, במשרדי הממונה: יחידת ברקאי, עבודות שירות, שלוחת דרום, סמוך לכלא באר-שבע (טלפון 074-7831218; פקס 08-9193006; דוא"ל avshdarom@ips.gov.il).

(29) את חוב הקנס יש לשלם ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000; במזומן בכל סניף של בנק הדואר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

המזכירות - להעביר לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

ניתן היום, ח' אדר תשפ"ג, 01 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.